

Nr 535.

Av fru Sjöstrand m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 112, angående löne- och pensionsreglering för lärare vid vissa statsunderstödda privata läroanstalter m. m.

I proposition nr 112/1950 har Kungl. Maj:t hemställt, att riksdagen måtte godkänna dess förslag om provisorisk löneförbättring för lärarpersonalen vid Maria Nordenfeldts högre handarbetsseminarium i Göteborg, Föreningen Handarbetets vänner och Andréa Eneroths högre handarbetsseminarium i Stockholm samt Göteborgs och Umeå skolköksseminarier.

Kungl. Maj:t har föreslagit ett bibehållande av vid nämnda seminarier nu tillämpade lönesystem (minimilöner) och därvid stannat vid ett förslag motsvarande 22 löneklassen för heltidsanställd befattningshavare som innehar pensionsreglerad tjänst, därvid undervisningsskyldigheten förordats till 30 veckotimmar. Ehuru departementschefen bl. a. anfört det angelägna i att icke föregripa den lönesättning som eventuellt kan komma att övervägas vid en definitiv löne-reglering, synes det angeläget fästa riksdagens uppmärksamhet på den omständigheten, att ett provisorium i dagens läge kan bli bestående under en längre tid och följaktligen, därest icke den provisoriska lönesättningen är tillfredsställande, verka försvårande på rekryteringen av skickliga lärarkrafter. Kungl. Maj:ts förslag innebär ett omotiverat frångående av vad 1944 års lönekommitté för privatläroverken föreslagit i sitt betänkande med utredning och förslag angående bl. a. provisorisk löneförbättring för lärare vid enskilda handarbets- och skolköksseminarier, vilket förslag dock i sig självt var mindre tillfredsställande, enär kommittén gjort jämförelser med praktisk mellanskolas eller yrkesbestämd högre folkskolas hushållslinje eller kommunal flickskolas praktiska linje. Denna jämförelse är över huvud taget icke hållbar, utan jämförelse bör sökas hos löneställningen för folk- och småskoleseminariernas motsvarande lärare. Det förtjänar understrykas, att det här är fråga om befattningshavare som utbildade lärare i ämnet, dvs. blivande speciallärare, vilket kräver högsta kompetens. Följaktligen bör avlöningsreglementet för övningslärare sådant det gäller för folk- och småskoleseminariernas lärare läggas till grund för lönegradsplaceringen, vilket innebär att fast anställd lärare med pensionsreglerad tjänst placeras i lönegrad Ca 23.

Beträffande undervisningsskyldighetens omfattning kunna icke sakskäl motivera högre undervisningsskyldighet än 27 veckotimmar. Detta

med hänsyn till att lärarna nedlägga ett betydande arbete vid sidan av det egentliga lektionsarbetet med preparationer m. m. och de krav som ställas på lärarna som handledare av lärarinneelevernas övningsundervisning, vilket allt innebär en betydande arbetsbörda.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta,

att fast anställda lärare vid i proposition nr 112/1950 angivna enskilda handarbets- och skolköksseminarier placeras i lägst lönegrad Ca 23 (minimiavlönning), samt

att undervisningsskyldigheten för lärarpersonalen i intet fall sättes högre än 27 veckotimmar.

Stockholm den 10 april 1951.

Helga Sjöstrand.

Ruth Ager.

Eric Nilsson
i Svalöv.

Karin Wetterström.

Folke Kyling.
